

WSOY

ALEX MILWAY

HOTELLI
FLAMINGO
KARNEVAALIRIEHA

HOTELLI
FLAMINGO
KARNEVAALIRIEHA

ALEX MILWAY

Suomentanut Aila Herronen

Werner Söderström Osakeyhtiö
Helsinki

Englanninkielinen alkuteos
Hotel Flamingo: Carnival Caper

Text and illustrations copyright © Alex Milway 2019
Originally published in the English language
as *Hotel Flamingo: Carnival Caper* by Piccadilly Press,
an imprint of Bonnier Books UK

The moral rights of the author have been asserted.

Suomenkielinen laitos © Aila Herronen ja WSOY 2020
Werner Söderström Osakeyhtiö
ISBN 978-951-0-45281-3
Painettu EU:ssa

Katielle

LÖYDÄTKÖ
MINUT TÄSTÄ
TARINASTA?

Villihuvipuisto

Piraatin
purjehdusmatkat

Viiksilun
satama

Elokvateatteri
Syösyhammas

Ostoskeskus Katti

Keilahalli Kvaak

Bulevardin
urheiluiglu

ELÄINBULEVARDI

Hotelli Flamingo

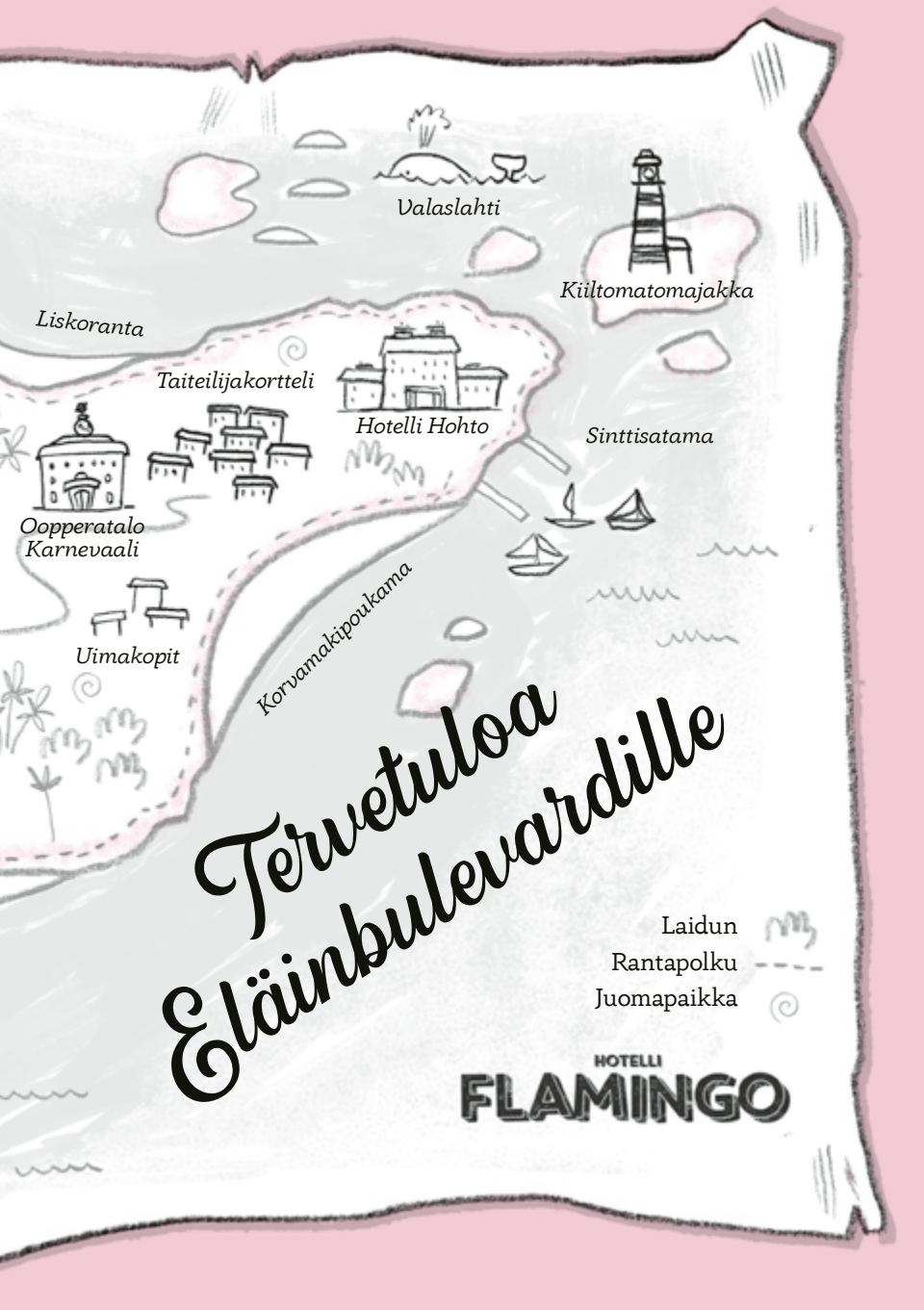
Näköala-
paikka

Sarvikuonolinnake

Hiekkadymit

Savanniranta

Valaslahti

Kiiltomatomajakka

Liskoranta

Taiteilijakortteli

Hotelli Hohto

Sinttisatama

Oopperatalo
Karnevaali

Uimakopit

Korvamakipoukama

Tervetuloa Eläinbulevardille

Laidun

Rantapolku

Juomapaikka

HOTELLI
FLAMINGO

Karnevaali kutsuu

Anna katseli, kun N. Karhu ja Stella koristelivat Hotelli Flamingon julkisivua jättimäisillä flamingoilla ja kiiltävillä vihreillä palmunlehdillä. Kesä oli ohi, mutta Eläinbulevardin otuksilla oli aina aiheita juhlaan. Syksyn kohokohta oli karnevaali. Tämä karnevaali oli Annan ensimmäinen, ja hän halusi tehdä siitä todella näyttävän.

”Pitäisikö flamingoja olla vielä lisää?”

Anna kysyi.

”Ei kai niitä voi olla koskaan liikaa”,

N. Karhu vastasi.

Karnevaali oli viimeinen juhla ennen talven tuloa. Se oli elämän juhla. Siihen kuului mahtava paraati, jännittävää musiikkia ja ihanan eksoottista ruokaa. Kaikki osallistuivat juhlaan, ja yleisöä saapui pitkän matkan päästä.

”Sujuuko kaikki hyvin?” kurnutti rouva Rupikonnala ja tuli Annan viereen. Rouva Rupikonnala oli karnevaalin johtaja. Hänen työnsä oli varmistaa, että Eläinbulevardi näytti mahdollisimman hienolta. Hänellä piti tähän aikaan vuodesta niin kiirettä, ettei hän ehtinyt olemaan hetkeäkään paikoillaan. ”Koristelut näyttävät upeilta!”

”Kiitos!” Anna sanoi. ”Meillä on pinkki teema.”

”Huomasin sen kyllä”, rouva Rupikonnala sanoi ja nauroi. ”Sen näkee kaupungin toiselta laidalta asti.”

”Ai”, Anna sanoi. Hän ei ollut ihan varma, oliko se hyvä vai huono asia. ”Onko tämä vähän liikaa?”

”Mikään ei ole liikaa!” rouva Rupikonnala sanoi. ”Juuri siksi minä tulinkin.

Haluan palkita sinut kovasta työstä. Olet tehnyt kaikkiin niin suuren vaikutuksen, että minä ajattelin, että hotelli Flamingon pitäisi johtaa kulkuetta.”

”Ai johtaa?” Anna kysyi. ”Ai ihan etunenässäkö?”

”Kai hotellilla on oma paraativaunu?” rouva Rupikonnala kysyi. ”Paras vaunu palkitaan joka vuosi.”

”Mikä se sellainen paraativaunu on?” Anna kysyi.

”Peraativaunu on näyttävä ja koristeellinen vaunu, joka kulkee pyörillä paraatissa”, rouva Rupikonnala selitti. ”Ihanteellinen tapa mainostaa hotellia.”

Anna hyödynsi joka tilaisuuden mainostaa Hotelli Flamingoa, mutta paraativaunu teettäisi paljon työtä ja aikaa oli vähän.

”Minun täytyy pyytää henkilökuntaa auttamaan”, Anna sanoi.

”Älä unohda, että parhaan paraativaunun rakentaja saa Kultainen palmu -palkinnon”, rouva Rupikonnala huomautti. ”Se on valtavan suuri kunnia.”

N. Karhu kiipesi alas tikkailta hirmuisen kokoiset flamingonsiivet harteillaan. ”Minä tunnen karnevaalit kuin omat taskuni”, karhu sanoi. ”Tiedän tismalleen, mitä meidän pitää tehdä.”

”Te siis osallistutte?” rouva Rupikonnala varmisti.

N. Karhu supatti Annan korvaan: ”Yleensä herra Villipeto ja Hotelli Hohto saavat kunnian johtaa paraatia.”

Siinä tapauksessa Anna ei voinut kieltäytyä. ”Mukana ollaan!” hän sanoi.

”Hienoa!” rouva Rupikonnala huusi ja hyppi innoissaan. Sitten hän lähti menemään

tietä pitkin loikkien koivelta toiselle. ”Paraati kulkee Oopperatalo Karnevaalilta Bulevardin Kissantassuareenalle. Tehkää vaunusta niin värikäs kuin suinkin voitte!” rouva huusi.

”Siitä tulee kaikkein suurin ja värikkäin vaunu täynnä tanssijoita ja musiikkia”,
N. Karhu sanoi. ”Eikö niin, neiti Anna?”

”Juuri niin! Me voitamme sen Kultaisen palmun!”

Anna ja N. Karhu menivät sisään hotelliin. Kummankin mielessä tulvi ideoita.

”Meillä on vain viikko aikaa”, Anna sanoi.
”Kutsu henkilökunta koolle. Meidän täytyy suunnitella. Minä pyydän neiti Pjörffyymän ja flamingot mukaan!”

”Loistava idea!” N. Karhu sanoi ja taputti tassujaan. Hän pyörähti innoissaan. ”Tästä tulee kaikkien aikojen paras karnevaali!”

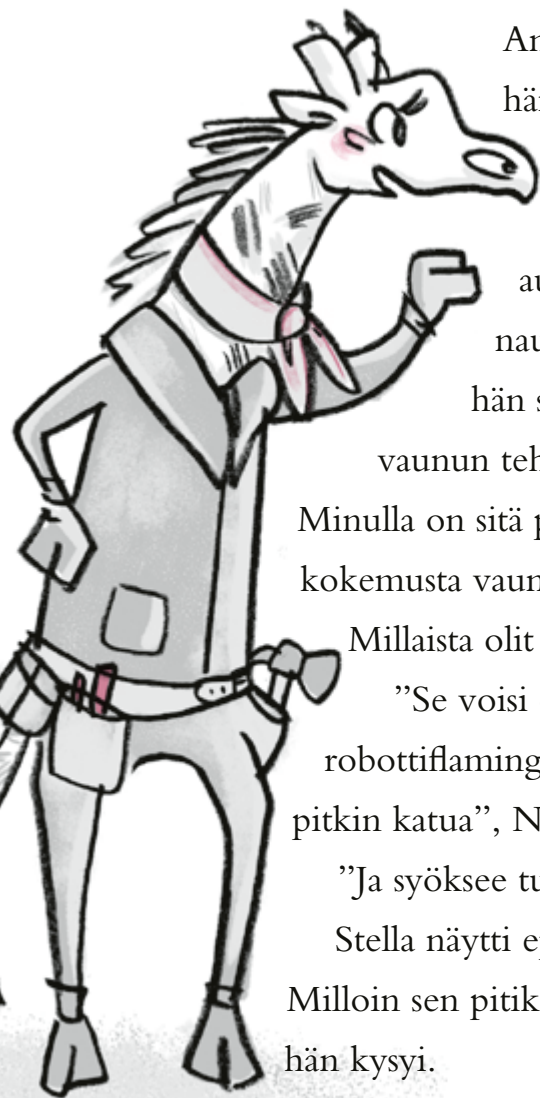

Karnevaali- suunnittelua

Koko henkilökunta oli kokoontunut Annan toimistoon.

”Me osallistumme karnevaalivaunukilpailuun”, Anna sanoi. ”Meillä on jo flamingotanssijoita, mutta kaikki saavat esittää ideoita. Vaunun täytyy olla henkeäsalpaavan hieno!”

”Kuka sen vaunun rakentaa?” Stella kysyi kulmat koholla.

Anna punastui. ”Ööö”,
hän mutisi. ”Ajattelin,
että me kaikki...
ööö... voisimme
auttaa sinua.” Stella
nauroi. ”Sopii hyvin”,
hän sanoi. ”Lisään
vaunun tehtävälliställeni.

Minulla on sitä paitsi paljon
kokemusta vaunujen rakentamisesta.
Millaista olit ajatellut?”

”Se voisi olla suurensuuri
robottiflamingo, joka kävelee
pitkin katua”, N. Karhu ehdotti.

”Ja syöksee tulta!” Makke lisäsi.
Stella näytti epäröivältä ”Niin.
Milloin sen pitikään olla valmis?”
hän kysyi.

”Meillä on vain viikko aikaa”, Anna sanoi.

”Eihän se nyt ihan mahdotonta ole, mutta...” Stella sanoi.

”Mahtava mustekalaskonssi, joka ylittää taivasiin asti!” Madame Le Possu huudahti.
”Meidän täytyy juhlistaa hotellin herkullista huippuluomusta!”

”Hyvä idea”, Anna sanoi. Hän halusi pitää kokon tyytyväisenä. ”Heitelkää vain vapaasti ideoita, mutta muistakaa, että rakentamiseen ei ole paljon aikaa.”

”Hmm”, Stella sanoi ja hieroi leukaansa.
”Minä oikeastaan pidän N. Karhun ideasta.”

”Niinkö?” Anna kysyi. ”Suurensuuresta flamingostako?”

”Minun vanha pakettiautoni seisoo toimettona ruostumassa”, Stella selitti.

”Sitä voisi varmaan käyttää hyödyksi.”

”Syökseekö se flamingo tulta?” Makke kysyi innoissaan.

”Katsotaan nyt, mitä tarvikkeita minulta löytyy”, Stella sanoi. ”Eihän sitä koskaan tiedä.”

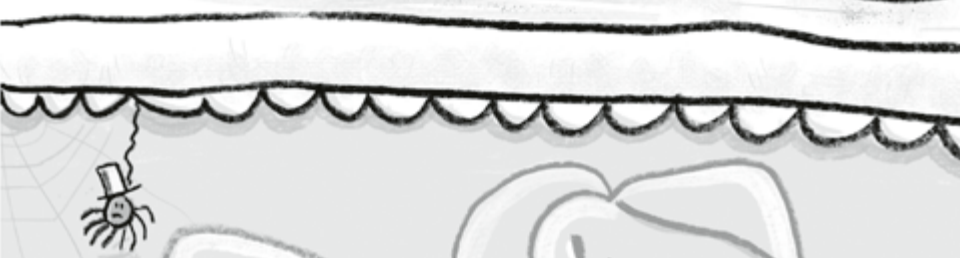
Makke tuuletti.

”Juhlat tulossa siis”, Eeva Koala totesi onnellisena.

Kun muut olivat palanneet töihin, Anna kävi läpi huonevaraukset ja sinä päivänä saapuvat vieraat. Uudet vieraat olivat aina haastavia. Jokainen heistä edellytti erityiskohtelua tai ainakin henkilökohtaista palvelua.

Varausluettelossa oli pari haisunäätä ja parvi papukaijoja. Lisäksi siinä oli erikoinen ryhmävaraus, jonka joku oli koristellut punaisella kynällä. Taidan arvata, kuka on ollut asialla, Anna mietti itsekseen.

”Makke!” hän huusi tiskille.

”Niin?” rengashäntämäki kysyi ja kurkkasi ovelta.

”Keitä nämä Yöeläimet ovat ja miksi tämä varaus on koristeltu sydämillä?” Anna kysyi.

”Tämä on virallinen vieraskirja.”

Makke punastui. ”Anteeksi, neiti. Yöeläimet on rokkibändi”, hän selitti vähän nolona. ”Maailman suosituin bändi... minun lempibändini...”

”Maailman suosituin bändi! Täällä meidän hotellissamme!” Anna huudahti.

”Heillä on iso keikka Kissantassuareenalla karnevaalin jälkeen”, Makke sanoi. ”Etkö ole nähnyt mainosjulisteita? Siitä tulee valtava menestys!”

”Mikset sinä ole sanonut minulle mitään?”

”Bändi halusi pitää tulonsa salaisuutena.”

Kaikki ovat tervetulleita Hotelli Flamingoon!

Eläinbulevardilla on karnevaalin aika,
ja Hotelli Flamingo valmistautuu
juhlaan. Kesken kovimman kuhinan
hotelliin saapuu erityisiä vieraita – maailman
suosituin rokkibändi Yöeläimet! Onnistuuko
Anna ystävineen pitämään hotellin asukkaat
tyytyväisinä ja loistamaan karnevaalikulkuessa?

Hyvän-
tuulinen
täysosuma
6-9-vuotiaille!

9 789510 452813

www.wsoy.fi

L84.2

ISBN 978-951-0-45281-3